

debet ipse Dei Filius; Per Crucem vixit sicut mundus, & arms de manibus ejus exculpa; placita ejus nullam amplius habitura sunt poenitentiam; si ad illum impugnandum iisdem armis usi fueritis ad vim tum inferendam, cum propulsandam; licebit vobis respicere mundum, quomodo Sanctus Paulus consueverat, eodem cum hortore, quo olim crucifixus respiciebat; *Misi mundus crucifixum eum, & ego mundo.* (Ad Galat. 6.) Idem.

Christiansum
ceterum iudicem
tua
et, & hoc
pudore admo-
nire, ex
eius defini-
tus
Pacifis
C.

Mundo. (Ad Gau. v. 6) Recurso.
Quamcumque habeamus, Christians, in Cruce Sal-
vatoris, & quamcumque fit vis sanguinis quem effudit
propter amorem nostrum; constat nos nuncvalos fu-
turos, nisi nobis applicerimus fractum, & nisi adimpli-
verimus hoc pacto ea, que defunt passionem Christi; ut
loquitur S. Paulus, ita ut deferentes Crucem nostram ca-
luti nostri cooperemur. Hoc enim prima conditio est,
quam Salvator ipse requirat ab iis, qui cundem legui de-
siderant: Qui vult venire post me, tollat crux suam. (Mat-
th. 16.) Ex ne quis ignorare posset haec veritatem, quia est
de ipsa Christians Religionis essentia, voluit, ut publice
id profringere, Religionem hanc amplectentes per Baptis-
mum, in quo, ut ita dicam, sub Crucis vexillo confenser-
tum. Hinc sit, ex S. Augustini Sententiâ, ut vita veri Chris-
tiani viventes secundum placita legis sui fit Crux, & ju-
dicio Martyrii. Tota vita Christians crux est, & martyrium.
Itaque Christians vitam ducere, Crucem gestare, exercere
re precepta, que per hanc Crucem docemur, synomina-
fint, & equipollentia. Verum quid plerique agunt Christians
ni, qui pugnant sub Crucis vexillo, eamdem oppugnant
Crucem, & videtur illi bellum inimicis moribus, &
actionibus prorsus oppositis professione adeo sancta, &
adeo sollemni Sacramento, quo se illam fecuturos jurave-
runt. Etenim ubinam videbor humilis, quam nobis haec
Crux representat in Deo ad excessum usque humiliatio, &
exanimatio; cum interim nonnisi ambitione videatur, & inex-
plicabile nitendi, crescendi, aliquo superiand detinendi? Quia
Quia in re videatur illa rerum omnium paupertas; quam illis
Crux praedicari, atque commendari? Qui videt eorum
detinendi, & fortuna bona adquirendi cupiditatem, cre-
dere non potest Crucem illorum esse theorum? & qui con-
fiderat jugno perquisitionem, & festinationem ad ea ob-
tinenda, qua palpant sensus illorum, quis perfidiusibili
poterit illos adorare Crucem? Quid enim aliud agunt, qui
illam ignorant; & quid dererius facere possent, si illam
penitus eventre aduentur? Idem.

Hoc tamen novissimum erit, quod intuebatur objectum, & solum in quo consolacione quartent contra mortis terrores tunc temporis cum illis erit predeundum coram ju-
dice Supremo. *P. Croiset in libro eius titulus: Exortationes
aestiva pro singulis anni diebus; pro Martiis die vicesima nota.*

Sub vita nostra exitum nobis exhibetur imago Crucifixi, videlicet JESUS propter amorem nostrum in Cruce moriens. Quanta consolationis hoc erit? Sed exhibebitur nobis moriens in Cruce, tot orbis, quot habet vulna, dicens, quid fecerit, quid passus fuerit per amorem no-
strum, & quid nobis propter amorem ipsius erit facendum. Heu! Salvator mi, di mihi hoideria die cum fructu; quod fructu tunc mibi dicta est Crux tua: Vide quid habebo, quod offeram tibi: Pater aeternae vide utrum tua
perfeveratur sit fraudencia, ubi hoc tibi objectum ob oculos statuum. Hoc est Crucis asylum, in Cruce haec modo
vivere volo, & spero, hanc te mihi gratiam concili-
sum, ut moriar amans, & fideles hanc Crucem ample-
ctens. *Idem.*

Nomina igitur padres horum saeculi nostra symbolorum, at-
que signorum. Passio certe Domini nostra beatitudinis caput est, atque origo, qua vivimus, et quam sumus. Sed velut coro-
nam, sic lao animo Crucis circumferamus. Omnia enim, qua
ad salutem nostram conducimus, per ipsam confirmamus. Nam cum
regeneramus, Crux Domini adest; cum Sacramentis altior cito,
cum in ordine confundenti fastigium, ubique ac semper id viti-
tus insigne nobis afficit. Quapropter & in petitoribus, & in
parietibus, in finiebus, & in fronte quoque, ac mente ma-
gno studio Crucem informamus. Id nam salutis nostra, id commu-
nitatis libertatis, id mansuetudinis, atque humilitatis Domini sa-
guis est. Dulcis est enim ut ovis ad oscitandum. Quando igitur
Crux te signat, universam tecum Crucis causam vere: &
at reliquias passorum incendia extingue: quando te Crucis
signas, magna sum frontem armis pascua, libertate inveniam
meas. Non enim laces vos quantum fin, & quibus libertati donat
sumus. Paulus enim eum ad expunctionem veram base liberatorem
de loco crucis, ad Cenobio, & Seminario Domini memoriam re-

Sunt Christiani, qui licet nequissimi non sint, non ideo tamen cedant esse Crucis inimici. Hi aliquam tueruntur decoritatem, & speciem reinent; sed qui iutus, & in ceteris amatores sunt fuitus ipsorum, qui nihil nisi tua commoda, fusaque voluptates inquirunt. Eos intelligi, qui externum Religionis corvicerae pra se ferunt, qui palam quidem Crucem venerantur, omniaque, si libet, exteriorum illi adhibent cultum, quia a Christiano viro exigit protest: sed qui intrinsecus scandalizantur; qui turpissima quidem virtus perhorreant, & impudicissimas voluptates, & qui denique habent quadam Religionis principia, proper qui satis regulariter obuenient exercitora quadam officia; quia tamen velut fibi de mortificatione, vel de penitentiis verba fieri, cuius vel ipsum ignorare nomen volunt, quin loquamur de aliis signis Crucis, quam illud fibi in fronte imprimere, vel in aliquo cubiculo fui angulo ejusdem imaginem pati. Verum si id genus hominis in occultis mundi sunt irreprehensibili, putas ne illos coram Deo culpa vacare; & Crucem, que illis scandalo est, eo quod illam pati aversantur, non esse aquilissimam damnationem mortis eorum, & modice similiudinum, quam habent cum Deo crucifixio? Idem.

Si cum Sancto Augustino consideramus Salvatorem ex
Cruce sibi cathedral posuisse, oculis tantum opus esse
hi videtur, ad percipienda, que inde nobis tradit docu-
menta. Ibi stultam vanitatem, & superbiacem nostram con-
fundit; ibi nostram molitatem, nonstram ad corporis ob-
lactamenta proclivitatem condemnat; ibi acriter, & inse-
stanter nostram in proximum duritatem, amoremque pro-
prium oburgat. Crucifixus esse debet ymbolum Christiana
vitæ, & fidei speculum omnium Christianorum; in qua
videntur nosmet quales sumus, videmus quales esse debe-
mus.

Proh Deus! quam eloquens est in Cruce silentium tuum!
Cum exaltaris super terram, dicebat Salvator, omnia traham
ad me. Dicendum sane est, nos mordicus terra huic adha-
erimus, si proibitus in nobis hujus Orculii effectum? Ora-
culum istud adimplatum est in tot barbaris gentibus, in
tot Principibus infidelibus, in tot obdurate peccatoribus;
cum tanquam imprensione hodierna die in plenarie Christia-
nis divinum hoc parre objectum? Crucifixu intutus exci-
rat ne fidem nostram? Cupidititas nostras extraeunt? gu-
fens est vitiis nostris medicina? JESUS CHRISTUS Ju-
cun estiam puer sum mirans, quando magno quatuor annis
mirabiliter perfecimus: & si ad videnda Misericordia infinita
descenderis, proculdubio videlis. Infans erat sine genere natus, simili
terevidenter, immo vero illis quoque imperfectoribus, ad ita mol-
to miseriore: quia non in state juvenili, sed in proleptiva infan-
tium levitatem adeo perurbante, ut nulla ventila digni & fini-
re videantur. Sed nos clavis, & magna vere datus, & sum
maxime quando adjust genitrix, eximiæ fiducie exclamamus:
Gloria nostra, caput, & crux beatitudinis, libertas, & corona
Cruce est. Ex Sermoni S. Chrysostomi in Matthæi cap. 16.

MYSTERIUM ASCENSIONIS
MONITUM.

Meritum Ascensionis Domini semper Ministris Verbi Dei visione est argumentum tractare difficile; Nam, kine quidem, nullus tantum est suorum ingenii, ac dicendi vis, qua verbis satis magnificis exprimeret, valeat magnificentissimum Triumphum hujus victoris Mundi, Mortis, & Inferni; unde vero si moralis discipline delegat argumentum, quod plenior bodierna die faciunt, periculum est, ne, quia utilitas, ministratio idea, confidencia, & devotion, quam in nobis cire debet gloriosissimum, & uberrimum consolatione Mysterium. Utque evitabilitate Scopulus, argumentum hoc ita pertractando, ut Salvatoris gloria cum utilitate iugatur, & fructibus, quos ab eis Ascensione percipimus, ut ut Mysterium, & moralia documenta ita immiscantur, ut inter se coherent, atque hinc respondant.

Ut hoc cedar e voto, opus est l. ut moralis, & considerationes, que sunt, sint propria argumenti; & non cunctis argumentis communis, puta, Restitucionis, Transfigurationis, & Beatitudinis felicitatis. 2. Oportet quod fieri potest, in sermone locum invenientem principium Mysterii circumstantiarum, ut subfertimantur quasi fundamenta probationibus, atque illas calleant auditor, & inde ipse per se fructum percipiat, per naturales animadversiones, que illum moveant, ei- ne certam spem faciam ascendens in Calum cum IESU CHRISTO, modo sequatur exemplum, quod ab eo sibi preberetur, & viam, que voluti digito sibi monstrata ab eodem fuit, qua ad tantam beatitudinem valeat per- venire.

A R A G R A P H U S   P R I M U S.

Multiplex Sermonum hujus argumenti Partitio-

DE Dominicis Ascensionis Mysterio tot occurunt di-
cenda, ut difficile mihi sit initium facere in hoc
argumento, quod menti mea non nisi miracula repre-
sentant. Paucis dicitur, JESUS CHRISTUS in Calum
ascendit; sed quoniam opus est, ut paucorum horum
verborum sensus, & mirabilis, que in illis continentur,
explicarentur; quamvis minime putem lingua mortali-
lla exprimere posse, neque humanam mentem illa com-
prehendere; quandoquidem Angeli, qui testes atque spec-
tatores fuerunt divini hujus triumphi nonnisi & ipsi sum-
ma cum admiratione loquuntur: *Quis est iste Rex gloria!* (Psal. 23.) Ut autem sub uno sermone complectantur
quidquid magnum, atque admirabile est hoc in Mysterio,
animadverso, Ascensionem triplici aspectu posse confide-
rari, pro tripli ratione, quam habet 1. cum JESU
CHRISTO, triumphali more in Calum ascendente. 2. Cum
Angelis, & Beatis qui illum concomitantur, & qui cum
eodem sunt in eternum regnaturi. 3. Cum Fidelibus, qui
sunt super terram. Quod JESUM CHRISTUM, Ascen-
sionem complementum est, & gloria ipsius consummatum. Quod
Angeli, & Beatos Ascensio est complementum felicitatis
eorum. Quod non Fideles Ascensio est complementum
Religionis nostrae, perfecta Ecclesia institutio, & perfec-
tionis Sanctitatis omnium Fidelium. Quae tres erunt partes hu-
morum sermonis.

Parvus Prima. Quamquam ab ipso primo Conciliatore IESU CHRISTI momentu, anima eius bona tibi faciet; & gaudia vestitio beatifica, & refrigerans co-municavit certi vestrum. **Secunda.** Quod amplexum est, cibis silvestribus, &c. **Tertia.** Quod amplexum est, cibis silvestribus, &c.

pori suo omnes admirabiles qualitates , que illud reddiderunt spirituale , immortale , & incorru pibile ; & per novam hanc vitam jam restiterit visitor iam de peccato , ac morte , ac tandem se cognoscendum praebebit tamquam verum Dei Filium ; verum nihil minus est , aliquid tamen adhuc defuisse illi ad perfectam animae sua felicitatem : aliquam adhuc fieri debuisse decoris glorioi corpori suo acceptissimum , recentem lucem aliquam Victoria sua , & novos aliquos honores sua divinitati ; quod factum est in ejus Ascensione , ideoque ascensio est perfectio , & consummatio Mysterii vita Salvatoris aliquam habent rationem cum virtutibus Christianis : probavit , confirmavit fidem nostram per resurrectionem suam ; nostram emundare , & consummare debet caritatem per descensus Spiritus Sancti : fed hodie in Ascensione sua , spem nostram excitat . Spes autem est desiderium boni , quod comparari potest ; & ita spes duo complectitur . 1. Adipectum magni aliquid boni ; 2. potestate illius adquirendi . Quapropter .

1. Salvator Mundi in sua Ascensione totum nobis ostendat Empyreum gloriam , & magnificientiam : facinus potest

ejus Ascensione, faciole alceano ex perfecto, & consummatio gloria ipsius. 1. Constat felicitatem corporis Filii Dei debuisse perficere quidquid debeat felicitati anime sua; quia cum corpus, & anima sint partes duæ, quæ essentia ligata mutuo a se pendent; constat, alteram non posse omnino esse beatam fine altero: & cum naturalis carum essentia perire sit imperfecta, cum illa se junctu' summa similiter ex rum supernaturalis, divinaria essentia, nunquam est integræ, cum harum partium alterutra superimum suum non possidet bonum. Sed ante Ascensionem aliquid debeat Corpori Salvatoris ad complementum gloria sua, que tantum erat inchoata per Refutacionem; quoniam permanens adhuc in terra, qui locus est mutationis, & corporis positionis, nō nondum erat in loco suo naturali, neque licet illi plene fructibus, & honoribus vita hujus regnatus Empyri gloriam, & magnificientiam: fingine potest natus bonus?

2. Nobis opem suam pollicetur ad illam adquirendam; pot hoc num dubitare licet, quominus haec Mysterium sit spes nostram inflammantum? Duo haec efficient argumentum, ut partitionem sermonis hujus. Gloria IESU CHRISTI, primum erit punctum; ejus proponendo ad open hominibus ferendam, alterum. Gloria IESU CHRISTI nos debet impellere, ut confitas incansum illius imitanti consilium; certum illius imitandi consilium cogit illum, ut nobis ferat open: duplici verbo spes nostra ianititur imitatione nostra; & illius patrocino. Frustra speramus nos IESU CHRISTO similes futuros in Cælo, nisi illam in terra fuerimus imitati: frustra non illos imitatores esse speramus, nisi illius opem imploraverimus.

centis. Adde his, quod cum Salvator esset beatus, non poterat sine aliquo glorio sua diminutione extra Calum, quia est beatorum sedes; quia permanens in terra, non recipiebat honores, qui sibi debebantur: Oportebat ergo, ut in Calum ascenderet, ne quid ultra suę glorię deeleat.

2. Oportebat etiam, ut per Ascensionem suam extreum adderet decū viatoris, quam de morte, ad inferno retulerat, oportebat, ut tamquam Victor triumphans ingredere: postulabat enim iustitia, ut ingressus in Calum iperandas, illi minus opem impioraverimus.

Per Incarnationem, Dei Filius incepit magnum opus, salutis nostrae, & illud in Ascensione perfect; sed cum Incarnatione fuerit humiliatio[nis], & exanimatio[nis] Mysterium; Ascensio[n]e et contra est Mysterium elevationis, magnitudinis, atque potentie: in altero Dei Filius in homini[n]is nativitate suam deprimit divinitatem: dignitatem suam sub persona servi; & suam immortalitatem sub corpori mortal[i], atque passibili; que tres sunt humiliatio[n]es, quas Salvator in sua Ascensione replevit.

*Ecce gloriosus est, ac ille, quem fecerat de Calo in terram descendens, humili sicut: atque ut hunc lux tribuitur, opponenda est obsecrata: atque humiliati pri-
marij. Hist. Bibl. Cons. Thol. de Myller. Tom. II.*

De Mysterio Ascensionis.

54. Secundum suam illa gavilis est; quoniam haec merces est mundorum laborum, atque Passione vite mortalis sua; quod locum praeclaris animalverbiomis de Jutu-
rum malis, que propter Deum sustinere, & que pro mer-
cede, gaudio, & immortalis gloria Deus remuneratur. Mo-
mentaneum, & tenuis tribulationis aeternis gloria pondus operar-
is nobis. (ad Cor. 4, 4.)

2. Qui servus erat, factus est Dominus omnium Crea-
turarum, illi fui obsequia praestantum.

3. Qui homo solum videbatur, quotammodo factus est
Tunc Domini, ut nonnulli Patres inquit.

IV. IESUS CHRISTUS per Ascensionem suam triumphans adit possessionem gloriae, qua merito sibi debebatur, si-
mulque affinitatem glorificatoris hominum, pro qui-
bus in Calum ascendit, quemadmodum pro illis inde des-
cendit. Tria protoco requirebantur, ut gloriosum hunc
tumulum Glorificatoris mereretur.

1. Ut Calum aperiet haec omnis hominibus clau-
sum; ubi ostendendum est hoc ab eo factum, & a nemico
prius illum non potuisse.

2. Opus erat, ut certam nobis spem daret, illuc ingre-
diendi; quamnam esse debet haec spes, & in quo fundata
esse debet.

3. Ut illuc nostra pertinaret desideria; nam ibi est no-
stra thesaurus, idemque ibi etiam esse debet cor nostrum,
quemadmodum illi ipse rektatur. Hic autem est fructus il-
le, quem ex Ascensione Salvatoris mundi percipimus. Ca-
lum modo patet, & nostra in voluntate sumum est illuc in-
gredi: certam habemus spem Hominis Dei meritis inni-
xam fore in illuc admittantur. Nos ille trahit, vel faltem
illud nos trahere debet per ferventia desideria; hic enim
locus est nostra quietis, ubi perfecta felicitas sumus per-
ficiuntur, & ecce cur S. Leo Ascensionem Filii Dei, vocat
hominum elationem, & glorificationem.

V. Argumentum quod mihi huic Mysterio equum videtur, & quod plurimi moralibus considerationibus locum
praeberet, quod Sanctus Paulus nobis suppeditat, cum ait, illum ad altissimum Calorum verticem idco ac-
cendisse, quia illinc ad infinitusque terrarum partes de-
cenderet, innuens, quantum Dei Filius dum viveret sepe
humilitatis, tantum per gloriam Ascensionem suam fuisse
exaltatum; ubi S. Thomas animadversus, illum in tribus
positissimum semet humiliatus, que idcirco fecerunt totidem
veluti elevationis gradus in hoc gloriose mysterio, & qua-
sermonis partitionem posuerunt efficerent.

1. Humiliavit se quadam locum, descendens usque in pe-
nitentes terrenas abyssos, & in premium admirabilis, hujus humiliations ad altissimum Calorum fastigium elevatur.

2. Humiliavit se in honore suo, & extimatione, cum
omnes sustinuerint contemptus, contumelias, & calumnias excoquitabiles, opprobriis saturatus, ut inquit Propheta; &
ecce in hoc Mysterio declaratur Rex gloriae, & magnificis-
centissimo triumpho decuratur.

3. Humiliavit se quoad potestate suam; cum subditus
fuerit omnibus terrenis potestibus, & in hoc Mysterio fu-
premam accepit potestatem super omnes Creaturas: Dark
est mihi omnis potestas in Calo. Et in terra. (Matth. 28.)

VI. In hoc Mysterio Salvator hominum est vere Rex gloriae.
Titulum hunc ei tribuit Psalmita loquens Spiritu Prophetic-
o, & partem obtinendam felicitatis, quam nobis Dei Filius
comparavit.

1. Sequi debemus ex corde Salvatorem, antequam illum
sequamur corpore, hoc est ferventibus desideriis in Calum
adspirare.

2. Ut aliquando illum sequamur corpore, legenda nobis
sunt eius vestigia, & ingredienda via, quam ille ingressus est, passionem videlicet, & humiliacionem: Operem paci
CHRISTUM, & ita intrare in gloriam suam. (Luc. 24.)

Omnia IESU CHRISTI Mysteria producere debent in
nobis quoad effectus, qui sunt veluti eorum spiritus; ita
cum ille tempore amavit nativitatem in uero Vir-
ginis, nati debemus spiritualiter; cum ille moritur in Cru-
cis, nos peccato mori debemus; cum gloriose ad vitam no-
vam regurit, ad gratiam debemus resurgere; sed cum
mundum relinquat reveritus ad Deum, infringere debe-
mus vincula, quae nos alligant terrae, ut Caledibus dum-
taxa vacemus; ita ut in eo statu nostri collocemus, ubi
gloria perficiatur, dum sunt nobis facienda.

1. Corda nostra avellenda sunt de terra, & sursum in
Calum semper attollenda.

2. Imitanda sunt virtutes divini prototypi nostri, tam-
quam medit, que nos illuc possunt adducere. Hoc est ar-
gumentum Abbatis de Moniore in Eustathio luce diem.

VII. Assumi etiam pro sermonis themate post eloquim, quod
unico verbo Mysterium hoc celebrat Ecclesia illud Admirabile appellans: Per admirabilem Ascensionem suam: quia ve-
re Ascensio digna est admirationibus Angelorum & homi-
num, & Ecclesia hoc pacto induit illam omnibus locutionib-
us nostris esse superiorē.

1. Admirabilis est proper magnitudinem, ac dignita-
tem ascendens in Calum. Neque enim est terra domi-
tor, qui post insigiam aliquam victoriam relatam, vel ca-

ptam urbem, vel Provinciam aliquam suo subditam impo-
nere, triumphum agat; hic Homo-Deus est, qui viro dñe-
mone, quem principem tenebrarum appellant, referens ex
inferis manubias, Calum sibi aperit, & omnibus illis, qui
eum sequi voluerint.

2. Admirabilis est pro modo, quo Salvator ad altissimum
Calorum apicem penetrauit; quid enim magis novum, ac
admirabile, quam videre corpus propria virtute se in
aerem extolleret, sine ope aliena, & hoc pacto ad conspe-
ctum suorum discipulorum aescendere, qui & ipsi admiratio-
nes capti obtulissent.

3. Admirabilis est ratione finis propter quem ascendit;
etenim tam pro se, quam pro nobis ascendit ad Patrem
sum, quemadmodum ipse declaravit.

Hodierna die confidari potest Ascensio Filii Dei non
tamquam fuz gloria posse, sed tamquam spes nostra,
quoniam illius praefatissima causa est, ac solidissimum
fundamentum; Hoc ipsi videbimus in parte prima sermo-
nius hujus; & in altera quemam esse debet haec spes, quam
ipsi concipere debemus ad appetitum Salvatoris in Calum
ascendens; & quomodo sit dirigenda, ut & ipsi aliquando
illuc ascendantus, in hac ipsa vita nostrarum attollentes
corde, & affectu; hac erit sermonis paritio, que Myster-
ium convertet in moralis disciplinae proxim, cuius usus
Christiano esse debet familiaris.

Pars prima Dico, Salvatoris Ascensionem solidissimum
est fundamentum, & validissimum spes nostra causam, si
velitis mecum tria animadvertere, que hujus argumentum ma-
xiim propriam sunt, & naturam. Primum est Dei Filium
nobis adeptum fuisse ius in Calum contendendi, qui ille
primus ingressus est, cuius nobis aditum referavit jam tot
seculus clausum. Alterum est, illum in haec ipsa Ascensio-
nem viam nobis offendisse, que ad Calum, & vitam addu-
cit, humiliacionem scilicet, & passionem, per quas meriti
est elevari, & gloria coronari: Vidimus IESUM per pas-
sionem gloria, & honor coronatum, (ad Heb. 2, 1) ut Apostolus
loquitur &c. Tertium est, Salvatorem in Calum ascenden-
tem, & ad Patrem sui dexteram sedentem nobis præbere
opem, quae necessaria est, ut perveniamus ad gloriam,
quam ipso nobis promeruit.

Pars altera. Ut sciamus quamnam esse debet spes Christi-
anorum, aliquando Calum, supremumque possidendum bonum,
cuius ius Dei Filius nobis adeptus est per suam Ascensionem;
cogitare fatus est conditiones, & qualitates Spei ge-
neratim, easque particulariter ad Ascensionis Mysterium
applicare. 1. Præsupponit illa desiderium, quod cum eadem
spesi non potest, Sanctus Thomas ait. (2. 2. 4. 25. 27. 2.)
2. Postulat constanciam, strenuumque nitem ad acquirendum
difficile bonum, quod illius objectum est. 3. Illam
subsequitur latitia quazdam præveniens possessionem, & effi-
cients, utr in antecellum eandem delibemus. Hi proprii sunt
Spei Christiana characteres, quos Dei Filius in Calum ac-
cendens impellit videtur in corde discipulorum suorum,
qui in Evangelio afferuntur tamquam circumstantia pom-
px hujus, cuius spectatores fuerunt. Hec omnia excepimus
ex Autora sermonis in omnia Eustathio Christianis argumenta-
to primo mysteriorum, sermonis de Ascensione.

Ad celebrandum, recolendumque Ascensionis Mysterium,
& partem obtinendam felicitatis, quam nobis Dei Filius
comparavit.

1. Sequi debemus ex corde Salvatorem, antequam illum
sequamur corpore, hoc est ferventibus desideriis in Calum
adspirare.

2. Ut aliquando illum sequamur corpore, legenda nobis
sunt eius vestigia, & ingredienda via, quam ille ingressus est, passionem videlicet, & humiliacionem: Operem paci
CHRISTUM, & ita intrare in gloriam suam. (Luc. 24.)

Omnia IESU CHRISTI Mysteria producere debent in
nobis quoad effectus, qui sunt veluti eorum spiritus; ita
cum ille tempore amavit nativitatem in uero Vir-
ginis, nati debemus spiritualiter; cum ille moritur in Cru-
cis, nos peccato mori debemus; cum gloriose ad vitam no-
vam regurit, ad gratiam debemus resurgere; sed cum
mundum relinquat reveritus ad Deum, infringere debe-
mus vincula, quae nos alligant terrae, ut Caledibus dum-
taxa vacemus; ita ut in eo statu nostri collocemus, ubi
gloria perficiatur, dum sunt nobis facienda.

1. Corda nostra avellenda sunt de terra, & sursum in
Calum semper attollenda.

2. Imitanda sunt virtutes divini prototypi nostri, tam-
quam medit, que nos illuc possunt adducere. Hoc est ar-
gumentum Abbatis de Moniore in Eustathio luce diem.

VIII. De bonis, que cedunt nobis ex Ascensione Filiorum Dei, XI.

1. Gloria quam recipit Salvator ascens in Calum,
& sedens ad dexteram Patris, nobis est cum illo communis;
qua natura nostra in persona ejus elevertur ad altissimum
Calorum fastigium, & supra nobilissimum Spiritus.
Nos sumus illius fratres, membra, & filii.

2. Possest, quam adit Regni sui, firma spes est nos
illius socios futuros esse, & summo bono perficiuntur.

3. Pe.

3. Potentia quam exerceat, tota pro nobis est: quando-
quidem post Ascensionem suam misit Spiritum Sanctum
sum, nobisque distribuit dona, & gratias suas.

In Ascensione Filii Dei tria præterita detegunt mira-
bilia, que ad utilitatem nostram referuntur, & ad spiri-
tuale bonum animarum nostrarum.

Primum est, JESUM CHRISTUM nunquam melius in-
stitutum, & protexisse Ecclesiam suam, quam cum ascen-
dens in Calum visus est illam defensisse.

Alterum est, ipsum nequam melius cognitum fuisse
quid est, quam cum se oculis nostris eripuit, quia fides
modo efficit, ut illum perfectius agnoscamus.

Tertium est, illum nunquam proprius accipitit ad nos, neque arcuus nobis adhuc sit, quam cum recessit, quo-
nam nobis tot præbet caffas, & media illum amandi.
P. Texier.

XIII. 1. Quatenus Caput nostrum JESUS CHRISTUS in Calo
coronatus non est, nisi postquam fuit Crucifixus. Nos cum
JESU CHRISTO in Calum ascendere non possumus, nisi
cum illo ascendum in Calvarium; sed etiam post hoc vi-
tus hujus labores sanctam nobis immittere debent spem nos
cum illo in Calum esse ascensos.

2. Hac spes ascendens in Calum cum illo, patientiam
nostram robore debet inter vita hujus ponens: in exilio
hujus arumnis, anhelemus ad patriam, & in spe patrie
nostra exilium nostrum perferamus. Abbas de Jarry
sermonis de Ascensione.

XIV. 1. In Salvatoris Ascensione remuneracionem meritorum
ejus invano.

1. Remuneracionem humiliacionum ejus; quia sublatus
est ad Calorum omnium altissimum, positus est ad dexteram
Aeterni Patris, qui maximum est honoris gradus, &
ad eum est possest dominacionis Universorum.

2. Passiōnem suarum; fructus enim beatitudine, quam
illa ipsi adquisiverunt.

3. Victoriarum suarum; quia triumphans in Calum in-
greditur.

Secundo loco, & pro parte altera, in hac ipsa Ascensione
inuenio spem nostra remuneracionis, eternaque felicitatis.

1. Caput est nostrum, nos vero membra illius; igitur spe-
rare debemus nos aliquando illum esse tecutos.

2. Nobis adquivit jus ad gloriam contendendi: gloria
hzc illi debetur titulus divinae filiationis, & ipse transiert
secundum ius suum in nos, applicans nobis merita sua, ut
actiones nostræ dignæ hanc aeternam felicitatem. 3. Ipse in
Calum nos trahit per gratias, quae nobis immittit, &
processus, quas nobis effundit Aeternus Patri.

XV. Sanctus Thomas ad examen revocans naturam, & qua-
litates spesi, duos peculiariter illi motus tribuit; primus
est violentum desiderium supremi boni, quod unum non
beatos efficeret potest; hic primus gradus est, quem spes effi-
cit, ut objectum suum verius moveatur: sed quia bonum
septum est difficultibus, ac impedimentis, & tunc Celo-
superior umbras nature vites; spes Christiana per motum
alterum non excitat, & animat contra hanc impedimenta
ope invictibilis, quia robur cor, & secretam illi inspirat
confidit, afferunt bonum quod opat, & ita cogit
illum, ut serio, & sedulo in illius acquisitionem incun-
bat. In Ascensione autem Mysterio validas consideratio-
nes invenio ad excitandum duplicum hunc motum in his
verbis inclusas: Assumpsit est in Calum, & sedet a dextris
Dei. (Matth. 16.)

1. JESUS CHRISTUS ascendit in Calum, & illuc es-
cendens reliquit nobis vestigia, quia sequi debemus.

2. Et ad dissipando timores, quos in nobis cire posset
infirmitas naturæ nostra, sedet ad dexteram Patris, ubi
absoluta cum potestate disponit de gratia omnibus, quae
necessaria sunt, ut nos adducat ad gloriam; in altero qui-
dem nobis ostendit locum, quo contendere debemus; in
altero vero, nos illuc attrahit. Ex sermoni Patris Cheminalis.

XVI. Dei Filius jure meritus est tres deferre gloriostis titu-
los, vel tres augultas qualitates, que proprie, & de jure
uni ipsi convenient, videlicet titulum, & qualitatem Sal-
uatoris hominum; Mediatoris inter Deum & hominem; Dispen-
satoris donorum, & gratiarum Dei erga homines.

Vero dicit potest illum nunquam melius, perfectiusque
titus hoc obliuie munera nisi in Ascensione sua, per quam
omnino illis defundit est.

Hugo de S. Victore tractat hoc Mysterium in uno ser-
mone.

S. Laurentius Justinianus, hujus diei mirabilia recenset.

Thomas unum habet sermonem præter ea, que ha-
bit in parte tertia summa sua.

Granatensis in Memoriali lib. 6.

Idem in Meditationibus de Vita Domini, ubi loquitur
de fructibus, quos Salvator nobis in hoc mysterio commu-
nicavit.

1. Quod spectat ad Salvatoris qualitatem, dicere pos-
sumus, dum mortale ageret vitam, ipsum nequam fuisse
Salvatorem omnino perfectum, vel ut castigatus loquar,
illud nondum repleta, quod necessarium erat ut nos ad-
duceret in supremi boni felicitatem, in quo salus nostra
consistit. Ad id oportebat, ut Calum aperiat nobis, pos-
sumus quod nobis meritus fuerit jus ad illud, adspirare, quod
prædicti primus omnium ascendens. Ita quavis ab ipsi
incunabulis vocatus fuerit Salvator: Natus est nobis hec Sal-
uator: (Luc. 2.) Id tamen accidit inuitu eorum, qui sibi
erant facienda secundum imperium, quod a Patre recepe-
rat toto vite sua ipsatio. Omnes illius actiones, exempla,
miracula fuere media, ab ipso ad salutem nobis procuran-

dam adhibita. Mors, & passiones illius nobis contulerunt
jus, de quo per primi parentis peccatum deceperamus. Sed
post Ascensionem suam in persona sua Cali posseficio-
nem ingredimur, & tunc vere, ac rectipia salvamur.

2. Quod titulum Mediatoris, verum est, ipsum per mortem
suum nos reconciliasse Aeterno Patri, illum pro suis
etiam inimicis deprecatum fuisse, obulsum labores, pas-
siones, & mortem suam, ut veniam nobis mereretur. Sed
post Ascensionem suam jugiter fungitur Mediatoris officio,
quemadmodum docet Apostolus; ostendit plaga pro nobis
receptas, preceas, intercedit, ac incertanter Patrem urget
semper vivens ad interpellandum pro nobis. (ad Hebr. 7.)

3. Demum postquam ascendit in Calum factus est Dis-
pensator omnium donorum, atque gratiarum. Texitus Pro-
phetarum illum ascendentem in Calum hominibus dedisse dona;
(ad Ephes. 4.) quod facere solent Principes cum in fum
metropolit ingrediuntur. Inde misit ad nos Spiritum Sanctum
suum, qui per essentiam donum est, & auctor omnium do-
norum.

Quidquid pertinet ad hoc Mysterium duabus his propo-
sitionibus complecti possumus.

Quarum prima est: Ascensio est consummatio gloriæ Fi-
lii Dei.

Altera: Fundamentum est spei Omnium Fidelium.

PARAGRAPHUS ALTER.

Fonter, unde hauriri copia potest ad propositas sermonum Pavil-
lonis exornandas.

S. Anctus Augustinus de Agone Christiano explicat, quomo-
do Salvator in Calum ascendit, & hoc ipsum ostendit tri-
us in Psalm. 92.

Idem libro de Fide, & Sapientia ostendit, quomodo cor-
pora nostra in Calo sunt tamquam spiritualia.

Idem serm. 58. de verbis Domini loquitur de gaudi-
o, quod nobis concipiendum est de gloriofo Ascensionis My-
sterio.

Idem serm. 178. de Tempore fusiōnē loquitur de hoc My-
sterio.

Idem inter sermones de Tempore plures habet de Salvatoris
Ascensione, in 6. hujus Mysterii comparat Nativitatem
cum Ascensione.

Idem serm. 58. de verbis Domini loquitur de gaudi-
o, quod nobis concipiendum est de gloriofo Ascensionis My-
sterio.

Idem serm. 10. de diversis. 6. 17. 58. 175. 177. 178.
179. & 180.

S. Sanctus Gregorius Magnus Homil. 29. in Evangel. com-
parat Ascensionem Domini cum raptu Enoch, & Eliae, al-
terius quidem ante legem, alterius vero sub lege.

Idem in cap. 8. Job, prolixum habet de hoc Mysterio
sermonem, quem ad morum doctrinam redigit.

Idem in Psalm. 5. panit, ponit Salvatoris Ascensionem
spei nostra fundamenum.

Idem in primum Regum librum ostendit quomodo Sal-
uator per hoc Mysterium carnem nostram eleverit.

S. Sanctus Cyprianus Toma 3. sermonem habet de hoc My-
sterio.

S. Sanctus Hierostomus Toma de diversis novi Testam-
entis serm. 38. & Toma 6. serm. 1. & alibi.

Beda homil. in Evangel. recenset miracula, que facta sunt
in illo Mysterio.

S. Sanctus Epiphanius de CHRISTI Assumptione Oratio.

Eusebius Emilianus habet Homiliam, ubi agit de omni-
bus, que hoc Mysterium reficiunt.

S. Gregorius Nyfenus, Orationem habet hujus argumenta-
tio. Vyo Carnotensis in oratione de hujus diei Festivitate
refert ea, quae tunc accidentia miracula.

S. Innocentius III. Papa de hujus diei Festivitate lo-
quitur.

S. Leo duos habet sermones, in quibus plura de hoco
habet Mysterio.

S. Sanctus Bernardus sex habet de hoc Mysterio sermones.

S. Sanctus Bonaventura quinque, in quorum secundo com-
parat diem Ascensionis, quo ascendit in Calum cum no-
vissimo iudicio die, quo venturus erit ad omnes homines
judicandos, & in tertio illius confilia, ac desideria pro no-
bis Calum ascendit.

Hugo de S. Victore tractat hoc Mysterium in uno ser-
mone.

S. Laurentius Justinianus, hujus diei mirabilia recenset.

Humilitas CHRISTI clarissima est mortuum; claritas humili-
tatis est premium. - S. August. tract. 10. in Joannem.
Hoc sperate membra quod videtis in sepulo. - Idem in Joannem. 12.

PARAGRAPHUS V.

*Quid ex Theologie penit deponit valent in hoc
argumento.*

**Quid in
eternum &
eternamis
per hunc
seruum Do-
minus &
sefonsis.**

Cum Domini Ascensio unus sit ex fidei nostrae articulis his, per hunc profitemur firmiter credere IESUM CHRISTUM potquam complevit Redemptoris nostra Mysterium ascendi quatenus hominem corpore, & anima in Calum, ubi semper fuerat quatenus Deus, prefens ubique per divinitatem suam, & illuc ascendi per propriam virtutem, & non alienam, quemadmodum Elias igne curru translatus est, vel quemadmodum Abacu Propheta, & Philippus Diaconus, qui longissime obierunt itineris spatio per aerem divina virtute sublati. **JESUS CHRISTUS** propria virtute ascendit in Calum, non solum quatenus Deus, sed etiam quatenus homo. Verum est hoc miraculum nequam accidisse viribus naturalibus hominum; sed cum partim anima IESU CHRISTI erat beata, & agilitatis domo prædita, transfere potuit quoque voluntate corpus suum, partim vero cum corpus illius quoque gloriosum esset, quis obterretur, obsequebatur voluntati anima sua; quis causa est propter quam illum propria virtus adiuvare in Calum ascendi.

Quid fieri
est deus? &
Dei.

In his verbis animaduertere opus figuratum loquendi rationem Scripturam familiarem, qua ut sepe aperte modulo nostrum, quo concipiunt corporalia, tribuum Deo membra, & humanos affectus, quamvis nihil nichil in Deo fingere debemus corporeum, quia mens est spiritus: qui quidem loquendi modus est, qua cum videamus apud Homines dexteram partem illis concedi, qui habentur in honore, applicantes ideam, quam in nobis cetera dextera vocabulum, rebus spiritualibus, confitentes, **JESUM CHRISTUM federe ad dextram Patris**, ut exprimamus statum gloriae, ad quem elevatus est tamquam homo super omnes creaturas. Similiter hunc verbum **fides non inuitum situm**, in quo corpus est, cum revera fides, sed significata stabilem, & permanentem glorie possefessionem, & supremam, regalequem potestatem, quam **JESUS CHRISTUS** a Patre recepit, qui secundum Apostolum, constituit illum ad dextram suum in calceola super omnium principatum, & fortitudinem, & virtutem, & dominacionem. **Cor.** (ad Eph. 1.) Ubi innotescit hanc locutionem innovere statum gloriae, qui ita propriis & particularis est Salvatori, ut nulli creature convenire possit; quod in causa fuit, ut idem Apostolus alio in loco dicere; **Quia quoniam dixi aliando, sed a deo exire meis?** (ad Hebr. 1.) Quibus S. Thomas addit, (D. Thom. 3. p. art. 1.) si hoc sensu accipitur pro requie, pro manefione, vel habitacione in beatitudine Patris aeterni; sensu hoc convenient JESU CHRISTO, quia in eternum, & immutabiliter permaneat in beatitudine Patris ex Divo Augustino. Quod si sensu hac accipitur pro potentia, & regno Patris, convenient etiam JESU CHRISTO, quatenus regnat, & iudicat cum Pace aeterno. Verbo, felicissimum nomen in sacrifici litteris duplice habet significacionem, quamprima requiri significatur, altera vero Iudicariam, regalequem potentiam. Sanctus hic Doctor in sequentibus articulis tradit JESUM CHRISTUM quatenus Deum, quatenus hominem, & quatenus hominem-Deum federe ad dextram Patris.

Cur dexter ram esse manum neque finitram, nec quidquam eorum, qui illi tribus ratione corporum nostrorum habita, & Scripturas, ac Patres his ut loquendi modis, ut fere accommodent mentum nostrum imbecillitati, qui spiritalia comprehendere nequeunt, nisi ful imaginibus sensibilibus; & sane ut Theologorum more loquamur, Deus non habet aliam faciem, nisi essentiam suam, non alio oculis, nisi cognitionem suam, non alia brachia, nisi omnino potest, non cor, nisi amorem, & bonitatem, non alia viscera, nisi misericordiam. Sed dextera in hominibus est tamquam principium motus, & virtutum, & cum aliquo honore deferre volumus, illum ad dexteram nostram collocare conuenimus, ita ad significandam Deum Patrem honorare volutive Filium suum, Scriptura inquit, Deus Patrem locis filiacis dexteram ad dexteram. *Dixit Dominus: Domini regna. Ceda a dextris meis.* (Psal. 109.)

*ad quodius hujus de poitura corporis Filii Dei i
Caelo elucidationem, refat scire, S. Thomae aliorumque
Theologorum communem esse sententiam, Mundi Salvatoris
rem stare, & hanc communem futuram esse hominum fati
sturam corporum gloriosorum; qui nunquam fati
buntur, quincunque motum exerant; & arduum est illi
singere alium aptiorum corporum situm, nisi imaginis
sobillula, cuius non decerent, nisi effici Thesau-*

Diferentia Iuxterius habentur, quae quemadmodum in Apocalypsi exhibentur. Alia Mysteria, quæ respiciunt Mundi Salvatorem nobis.

ostor beatos vocat, qui crediderint, quia viderent. 2. Ropar mirum in modum spem nostram: si enim credimus constanter JESUM CHRISTUM quatenus hominem in Cas- os ascendi, & quatenus talen federe ad dexteram Par- tis sui, simili concipiemos firmam spem, nos quatenus corporis noster membra aliquando ascensuros, ut capiti nostri angamur; quam ipsis excivit in nobis Salvator verbis il- lis cupio, ut ubi ego sum, ibi quoque sint illi, quos de- lili mihi. (Joan. 17.) 3. Efficit etiam, ut nostra voluntas impensus feratur in Calum, & cum Dei spiritu fuerit succensa, experiarum verbi illius veritatem: ubi est thesaurus ubi, ibi sit cor tuum. (Matth. 6.) Reapse per Ascensionem suam redditum amorem nostrum propterea spiritualem, expedivit illum a sensibus, & effecti, ut modo illo con- siderantes tamquam a nobis remotum, amemus eum, & colamus tamquam Deum nostrum.

Omnis igitur, ut filius eiusdem habet causa confusus de Ascen-

Frastra JESUS CHRISTUS mortuus fuisse, & resurrexi pro nobis, nisi in Celum ascenderet, ut illuc nos posse traheret. Cum Ascensio Filii Dei sit postrem ex mysteriis illius, cum quoque sigillum est; JESUS CHRISTUS mortuus est propter Redemptionem nostram, refutare propter nostram iustificationem, & ascendit in Celum propter nostram glorificationem. Abiit fides nobis paratus, quemadmodum dixerat Apostolis suis: in Celum tulit primitas naturae nostra, tamquam primogenitus inter fratres; primus omnium adit possessionem caelestis hereditatis, ut alios quoque particeps faceret. Patriarche, Prophetae, Iustique omnes legis antiquae concomitant trium phalem ejus ingressum tamquam praedestinati ad gloriam; sed Sancti nova legis gloriofam hinc turbam subsequentur; & nos quadammodo regnamus in Celo, ubi portio natu- rae nostrae regnat cum JESU CHRISTO, ut S. Maximus insipit: utrūq[ue] regnare possimus.

Necesse era
J. C. in Ca-
lum aca-
dere ut co-
ret et cō-
picio no-
stris.

Opus est, ut Fideles eisdem habeant sensum de Ascensione IESU CHRISTI, quos habere debuerunt de illius morte, & resurrectione; nam licet debeamus falorem, & redemptionem nostram passioni IESU CHRISTI, qui per mortem sua iustis in Celum adiunctor referavit; & Ascensio nostra proposita est ut discamus non solum atllorem nostras cogitationes in Calum, & illuc spiritu ascendere, serum etiam ut illud habeamus tamquam fontem, & originem gratiae, que necessaria est, ut nostris perfungamus officia.

Donec Dei Filius cum Apostolis , atque Discipulis suis
commoratus est , non nisi humano fenus , & cogitationes
accepterat ab illo ; quapropter dixit illis : *Expedite vobis ,*
ad vadum . Hic enim amor imperfectus quo Apostoli eum
diligebant , tunc cum erat cum illis , perficiendus erat per
eum proflus divinum , quem illis immittere debebat
spiritus sanctus , quem ille erat misitus ; quapropter Salvator
illuc subiicit : *Si enim non abierto , Paracitus non ve-*
ter ad vos . (Joann . 16.)

Acfencionis triumphus proprie neque ad Divinitatem pertinet, neque ad Creaturam fecimus sumptus. Tandem enim Creator nequit ascendere, quia est in ultimo termino, & supremo fuit magnitudinis gradu: in fine magnitudinis, ut inquit Doctor Angelicus: Creatura nequit descendere, quia est in ultimo gradu humilitatis, & sicut est supra increatram efficiens, ita nihil est infra

creatam, nisi nihilum. Oportebat ergo, ut summa magnitudo, & extrema humilitas simul coherarent in una eamque persona, qua ascendere poset & descendere; qua & sola IESU CHRISTI persona inventar. *Quod autem sensus; quid est; nisi quis & descendit.* (ad Eph. 4.)

Ordo, quem divina sapientia instituit, populat, ut finita locum suum teneant secundum suam excellenciam: ita in Mundo posuit Carlos super terram, spiritum super corpus, Angelum super homines. Hanc ipsam rationem servat iustitia diligenterissime in suis remuneracionibus; effectu ut ordo naturae cedat ordinis gratia & conditionis privilegium merito virtutis. Quapropter mirum esse non debet, si Deus, ut siam ostenderet magnificeniam, remuneraretur meritorum habentias, & se & suam

iam remuneratur meritum humanitatis Sancte Salvatoris, tollit hodie terram super Calum, & corpus super spiritus omnes; & denum collocat hominem ad dexteram Dis, or-
natam a domino non nisi eius Regem Filius, quin tale prilegium mereretur, dignus esset & contra maximis suppliciis, ex quo non debitanter sibi vindicasset qualitatem.

²⁹ agerant illa eis qd' ascendit super Calos, ut imploret omnia. Ibi loquitur Apostolus de admirabili humilitate Filii Dei super terram, & de infinita gloria eius in Calo. Postquam narravit, illum in inferius terrena partes per bonitatem suam defendisse, nos mones etiam ipsum per potentiam suam fixare. Defensum est.

ili quidquam caliginem offendat. Profecto quamvis admirabile Incarnationis Mysterium omnibus stuporem incutiat, videatur tamen non deesse aliqua Divina Majestatis obiectio, cum Dei Filius novem mensibus in matris utero clausus permanferit. Nativitate multa concomitarent prodigia, qua illius magnitudinem portenderentur: et ploravit & astit in stabulo: quia humiliatus! Reges ad illum adorandum venerantur, et tamquam Domino suo munera blaterulant: hoc quidam gloriatus est, sed fugientem illi eruit Herodis persecutio, qua genuit coniunctionem. Curavit fuisit enim Iudeus, qui dicitur Iacobus, fratres eius, quod potenter tam suam patrem perdidit, neque ipsius fratres perditos poterant tam suos filios Calos ascendiisse, postquam defec-
dit, ut omnes adimpleret figuram, & predictiones, ascen-
dise, ut beneficis suis homines cumularetur, & repleret uni-
versum terrarum orbem monumentis potestatis sua, & char-
acteribus sua magnitudinis; postquam tot miracula oper-
ata sunt super terram, postquam super aquas ambulavit,
inferni portas confringit, & omnes demonis vires abe-
vit; modo illum in Calo triumphare, ut in nomine illius
etate genitissimata ealefuisse, terefrui, & infernorum, & us
omnis lingua confutare, quis Dominus JESUS est in gloria
Dei Patri. (ad Philipp. 2.)

Dei Filius Patrem suum glorificaverat super terram prædicationibus suis, rumore miraculorum suorum, actionum facundie, puritate vita, & mortis sue doloribus; perfeci opera quod dedidi mihi, dixit ille Patri suo in divinitate oratione, quam illi obulsi. Oportuit, ut dilectio eius unigenitus aequalis Patri sacrificaretur illi, ut ipsa Iustitia

de teupuro; nec certum est divinitatis ejusdem propositio-
ne; sed adhuc appetit sub mortali specie, & converfa-
cum illis, qui sufficiere non possunt fulgorem Corporis
eius beatificari. Hoc est aliquid adhuc humanae infirmitatis
etinere; hoc non est plene frui iuribus ac privilegiis Dei.
Denique in ceteris Mysteriis Salvatoris necesse quid occurrit,
ad quamdam offiudit caliginem eorum nitor. Magnitu-
de ibi cum humilitate gloria cum verecunda, perfusi-
us cum privatione, copia cum inopia, fortitudo cum in-
firmitate, voluntas cum dolore, plenitudo cum paupertate
mixta sunt; Una eis Aesculapius tota illustris est, tota ful-
da, tota magnifica, tota admirabilis.

sebat, sanctus Augustinus ait, ut rufus de terra in Calix ascenderet. Quemadmodum eius humilitas fuerat gloriosa sua causa, opus erat, ut hac recente gloria fieret remuneratio sua humilitatis: quemadmodum eius obscura mysteria initium duxerant ab incarnatione, oportebat, ut gloria sua que incepérant ab illius transfiguratione, & Resurrectione, per Ascensionem consummarentur.

dimissum, que vel recordare, vel invenire posse. Tali prærogativum unus erat Fili Dei; si enim obijicimus nobis admirabiles circumstantias raptus Elia, hinc discimus meri hominis corpus hoc indignis subfido, ut de terra elevaretur ad ignoram regionem; sed nihil simile occurrit in Ascensione Salvatoris. Divinitas, qua per miraculum in terram demisiter, ubi corpus illud accepit, at tollit sine miraculo corpus hoc de terra exstili fui in Calum, quod et patria sua, ubi aeternum regnatum est.

*Et, & ex-
comuni-
tate fu-
luit nos-
tros que-
necce-
per in-
carna-
tionem;
debet per-
ficien-
tiam.*

En paucis verbis nostra falaui coenoma. Homines redimendi erant Dei Sanguine. Dei Natus natus est, ut habebet, unde homines redimerentur. Vixit inter illos, miracula operari est, ut illi cognoscerent, ipsum eum Redemptorem, quem Deus illis promiserat; mortuus est, ut pro Iustitia redemptoris premium persolveret per effusione sanguinis sui; relutrexit, ut probaret se esse Deum, qui pro illis obierat, utque eos defenseret, fructum Redemptoris eorum esse debere gloriam corporis, & anima eorum. Permanui dies quadragesima super terram, ut illos de sua Resurrectione perficiaderet: denique ascendit in Calum, ut ibi ea fruenter gloria quam meritus est, & ut prepararet Electis illam, quam mensebant per mortem suam, & subdium, gratia sua.

*S. Marki incarnationem in Scri-
gitables demonstrationes, quae tenimus in libro
divinus his Sol incendens in Ecclipsis in hoc Mysterio, ac
nobis auferens sensibilem adspectum suum, incipit illuminare oculos anima per fidem lumen, quia nulli non potest.
Ita si per oculos hominis, quorum aries brevis est, nec pe-
netratur serum superficiem, non cognoscimus amplius JESUM
CHRISTUM secundum Carnem, videlicet, si non videimus
ultra ejus humanitatem, oculis fidei detegimus opes, arque
thesauros Divinitatis eiusdem, cumque praesentem reddimus spiritui nostro: *Respicentes in audorem fidet, & consummatum JESUM CHRISTUM.* (Ad Hebr. 12.) Quamobrem S. Leo dicit, *cum JESUS CHRISTUS felix recipit, & quodammodo condidit le in finum Patris sui, vilum fuisse in ecclisis Ecclesia fuz modo quodam praestacioni, atque fan-
giori.**

PARAGRAPHUS VI.

P A R A G R A P H U S VI.

*Delecti ex Asceticis, nuperisque Concionatoribus loci
bujus argumenti.*

Q uemadmodum Mundi Salvator ascendit in Calum pro-
pria virtute, principium elevationis sua est excellen-
tia personae suæ, & meriti sui magnitudo. Non dece-
bat illum servum in terris permanere: locu[m] hic non erat
conformatis qualitatibus suæ: erat enim homo Cale-
fis, ut inquit Apostolus: *Secundus homo de Calo calefis;* per
Oportebat igitur ipsum in Calum reverti. Neque id con-
forme erat gloria corporis sui; Calum gloriosorum corpo-
rum locus est; Deinde nec merito quoque illius erat con-
forme; sed usque ad tertie centum demiserat, merebar-
tur utique ad Celorum fastigium extoli. *Cari ascendit?*
fanctus Paulus inquirit, nisi qui primum descendat in in-
feriores partes terra. Apostoli festinata sublimis est: *Cor-*
porum magnitudinem ex eorum altitudine metimur, & ex
profunditate; illam vero spiritum ex eorum humiliatio-
ne, & elevatione. Ascendant, prout descendunt; se[re]nitate
tolunt, prout se humiliant. *P. No[n] 3: parte Hominis Ora-*
tions; meditationis pro di[sc]c[ri]ptione.

Angelis, atque hominibus adorari. Angelis, atque hominibus adorari.
Dei Filius egregius est deus Patris, ut veniret in Mundum, cum incarnatus est in utero Virginis, & rediit in Patris finum, cum ascenderit in Calum. Igitur Incarnatione, & Ascensione duo sunt Mysteria, quae complectuntur magnum opus nostrae Redemtionis, cui alterum quidem initium dedit, alterum autem complementum. Cum autem dicant Philosophi faciem esse primum secundum ordinem intentionis, & postremum secundum ordinem executionis, media vero et contra prima esse in executione, & ultima in intentione, idem dicere possumus in duabus hisse Myteriis. Incarnatione praecellit, quod tempus, sed Ascensione fuit finis, terminus, & corona omnium actionum Verbi incarnati. In terras defensit, ut gloriatus in Calum ascenderet. Exiit a Patre, & veni in Mundum. (Iohann. 16.) Venit in Mundum non ut hic permanerem, sed ut operare salutem hominum per mortem meam, & ut mox iterum ascenderem ad Patrem meum: Iterum reliquo Mundum, & vado ad Patrem; perfecturus, & consummatus opus, quod mihi faciendo imposuit. Etenim officium Redemptoris, pro quo in terram veni, proprio loquendo consummandum est meo reditu in Calum. Ita itur in Calum, ascendens JESUS CHRISTUS.

**Saluator
pro nobis
adiecit in
Calum;** Non pro te tantum in Calum aliecent JESUS CHRISTI STUS, nam ut S. Leo inquit, **in gloriam corporis Christi** nostra prole, & certam habemus spem, corpus etiam peruentrum esse ad gloriam capituli, quod praecellit. Ille pro nobis incarnatus est; ille pro nobis mortuus est, pro nobis resurrexit, descendit ad inferos, & ascendi ad celos. Ille ingreditus est Iudicium suum, quod compotum esse debet defensione, & ascensione, ut ita dicam. Opus non tibi taatum, Domine, ingredieris in Regnum tuum, sed cuam pro nobis; illi ascendit tamquam caput nostrum, & iuxta ea que nobis politius erit, eo pergit, ut Electio tua preparat sedes illis destinatas. Eo vadis tamquam mediator noster, praefaturatus nos Patri tuo fructus huius redemptiois copiose, qua Calum, terramque reconciiliavit, illus ascendit tamquam dux noster ostendens nobis termini.

etiam, quo nobis contendendum est, indigitas viam, una nobis gradinandum est. Caput Adorabile huic militantis Ecclesiae, quam super terram formati laboribus tuorum mortalis, voca nos in partem glorie triumphantis Ecclesie, quam incipit in Calo colligere, & cuius futura est eterna felicitas. Sumus membra tua, & ubique canimus inventori, opus est, ut cum illo membra quoque infans. Sine te, sine felicitate possidendi, & videndi te, quam requiem guitari possumus in hac lacrimarum alle, in qua permanemus? Et quid nobis exhibere potest Mundus, quod nobis locum tenet supremo illius beatitudinis, que in te, ac tecum gustatur? Ah! Domine, quandocum illa illuciesceties, quia ex hoc cessabis egrediar? Quantum apparebis oculis meis omni gloria tua redimitus? Angues expectans te, Mundus jam nihil mihi est, & cor meum, jam tecum est in Calo. *P. Valots Tomo 4. operum speciosorum, in colloquio de Mysterio Ascensionis.*

Ut famos
participes
principiis IE-
SU CHRISTI,
ETI nobis
et pugnandum
est, ut ille
pugnatis,
et illum sequi
debetum.

Ito, Salvator amabilis! ito, offer te Patri tuo, offendit
Et vado ad Patrem. Dei Filius in Cælum ingreditur. 8

illi vulnera adorabilis Corporis tui , quorum adhuc in
anib; pedibusque tuis geris vestigia . Ad horum ad-
pectum omnis mitefet trancida , omnia suspensa man-
tent fulmina ; quid dico ? hic omnes annulantes gratias
sequetur , eaque filabit in nos . Quid poterit ille tibi
egare , divine Redemptor , cum illi narrabis , te ab illo
nisi misericordia fuise : coram ipso apparebit tamquam sumus.
Sacerdos , cum ingrediebatur in Sancta , non oblatu-
ris illi hircorum fanguinem , sed Tuum . Accedens ergo
denter Domine ad thronum misericordia tua . Eo magis
e sufficiente mala mea , quo illa expertus es quantum nos ,
et magis adhuc quam nos . Dux fidelis , si a te perimus
tempem , ideo petimus , ut sequamur te , & tua vestigia le-
amus . Nobis non alia felicitas speranda est , nisi illa ,
a cuius positione incederis : ad illam aequalendum non
la patet via , nisi quam ipse signali ; si glorificari volo ,
cuit , tu , oportet , ut me exanimant sicut tu ; si eam obti-
berem cupio remuneracionem , quam tu , opus est , ut labo-
rit , ut pugnam , ut patiar , sicut tu . *Idem*

Ito, Domine, terra mansio non est, que te deceat. Celum
num est, & tu Dominus illius. Adi posseculam æterni hu-
morum Regni tui, sede ad dexteram Patris. Inde proper ho-
menorum amorem descendisti: ergo es de Patria tua fini,
venires intem nos, atque ut te ostenderes Mondo; tempus
est, ut Mundum reliquias, & ad Patrem tuum revertaris.
Tibi sustinenda fuerunt ceramia? Quintam superandam
imicis? Sed tandem illos viciisti; submersisti peccatum in
sanguine tuo, contrivisti omnes potestates tenebrarum vir-
tutis Crucis tuz; Infernum confundisti descensu tuo in lim-
bum, & per Refusationem tuam mortem ipsam interemi-
sti. Post tot profligatos hostes, post tot relatas victorias,
gloriose, & amabilis victor; aquum est, ut omnes
iuniores honores recipias .... Post aterne, gloria tua
in reparata est; factus datum est iustitia tua, cultus refi-
tatio, non vitam omnino in omnem libidinem effusa
& flagitiola, non impudicitiam effrenam, neque e-
mem ambitionem; sed Mundum quendam, qui invi-
ti potest in omnibus statibus Christianissimi; verbo
intelligo obiecta, que superbiam nostram inflare
funt, nostram fovere vanitatem, alere secretam affi-
ctionem nostrummet ipso, & sensum hunc, quo affi-
mus humiliations: intelligo obiecta omnia, que se-
noscit palpare possunt, & commodam, suavemque
tam nutrie; denique dico corde, & affectu ea on-
use reliqua; ubi corrupta inventus natura, qui
vis multa perferenda sint in has separationes: etenim
nisi haec proposita conditione Salvator pollicetur illas
caturum in partem triumphi sui; hac enim via illu-
minis, & cum esse tenetum in Cælum attenderet. *Idem.*
En maximis momentis, *ad*

En maximis momentis documentum, quod tradidit
venerabilis dominus Dic平pulus, cum quibus colloquebatur in
qua dicit in Emaus: *Nonne operis pasi CHRISTUM,*
qui invenerimus in Iudea?

Gloriose hoc Dominica Ascensionis die, hac illi verba
irigi pollunt: **Dominus noster in te es.** Nos agnoscimus te
tamquam Dominum Terræ, cum adeo gloriatus est
et eius sicut eduxisti tot mortuos de sepulcris. Agnoscimus
Dominum Maris, cum amittitur tibi obtemperans sed
sicutum fluctus suos, cum temperatibus malaciam indixit.
Enique in gloriose Ascensione agnoscimus te tamquam
Dominum Calorum; dicam melius, tamquam Dominum
omnium creaturarum, non solum leni carentium, sed
iam rationabilium; quoniam ne una quidem sicut tu,
qui aliquid conferre volueris in honorem triumphi tui.
In Calum attollamus; ibi videbimus innumeram
catorum Spiritum turbam occurrentem tibi: demittimus
tulos in terram, ibi videbimus quidquid in Mondo ma-
num est, Sanctam Virginem, Apollos, atque Discipu-
los suscipientes. Verum est montem Olivarinum eorum su-
piris perfonare; sed nescio utrum tibi gloriatus sit ab
eis optari, quos deferis, quam excipi cum latitiae ab il-
lis, quos tua adspexit dignaris, & fieri potest, ut non mi-
tias terra tulipria, quam Cali plausum tuam ostenda-
nugitudinem. **Sermo manuscripsitus.**

Haudry Bibl. Conc. Theol. de Myster. Tom. II. & mortuicata : Captivi autem , & mancipia cum i F 2 in par-